

Sygn. akt I PK 253/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z powództwa T. W.
przeciwko Szkole Podstawowej im. [...] w B.
o zadośćuczynienie w związku z mobbingiem,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 27 sierpnia 2019 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w T.
z dnia 7 czerwca 2018 r., sygn. akt IV Pa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy w T., na skutek apelacji powódki T. W., zmienił wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 15 lutego 2018 r. i zasądził od pozwanej Szkoły Podstawowej im. [...] w B. na rzecz powódki kwotę 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia, z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 9 września 2016 r. Sąd Rejonowy uznał za fakt niebudzący wątpliwości, że działanie przełożonych wobec powódki rzeczywiście nosiło cechy mobbingu. W ocenie Sądu Okręgowego, błędem Sądu pierwszej instancji było oddalenie powództwa o zadośćuczynienie ze względu na niestwierdzenie długotrwałego lub trwałego uszczerbku na zdrowiu. Za wystarczające z tego punktu widzenia skutki mobbingu Sąd drugiej instancji uznał stwierdzone na podstawie opinii biegłych sądowych z zakresu psychiatrii i psychologii, zaburzenia lękowe (odczucie niepokoju, lęku,

napięcia) z somatyzacją (objawy kołatania serca, duszności), które narastały przez kilka miesięcy, w największym natężeniu w czasie konkursu na dyrektora szkoły w B., czyli ok. kwietnia 2016 r. Trwały do ok. września 2016 r., gdy powódka nie korzystała już z dalszego leczenia specjalistycznego i wróciła do obowiązków zawodowych.

Okoliczność związaną z zakresem poniesionego przez powódkę uszczerbku na zdrowiu Sąd drugiej instancji uznał za mającą wpływ na wysokość zadośćuczynienia, zatem ocenił żadaną przez powódkę kwotę 30.000 zł za zbyt wygórowaną i wając rozmiar doznanej krzywdy wymagający oceny stopnia wywołanych cierpień, ich intensywność, czas trwania mobbingu oraz nieodwracalność następstw doznanej krzywdy, uznał kwotę 15.000 za właściwą, uwzględniając również funkcję prewencyjną zadośćuczynienia.

Skarga kasacyjna pozwanego została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie i błędną wykładnię art. 94³ § 2 w związku z art. 94³ § 3 k.p., polegające na uznaniu, że do zasądzenia zadośćuczynienia wystarczające jest wystąpienie u pracownika rozstroju zdrowia, mimo niewykazania ustawowych przesłanek mobbingu, w szczególności związku przyczynowo-skutkowego oraz stosowania wobec powódki mobbingu w ogóle, niewłaściwe zastosowanie art. 6 k.c. „w związku z art. 300 i 94³ § 2 k.p. przez jego niezastosowanie i zasądzenie na rzecz powódki zadośćuczynienia w sytuacji niewykazania przez nią wystąpienia przesłanek stosowania wobec niej mobbingu”.

Strona skarżąca wskazała, że skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), twierdząc, że zasądzenie zadośćuczynienia za wystąpienie u pracownika rozstroju zdrowia nie jest możliwe, jeżeli nie zostały spełnione i wykazane przez niego okoliczności stosowania mobbingu. Podkreśliła, że wystąpienie u pracownika rozstroju zdrowia jest ściśle powiązane z koniecznością wystąpienia „przesłanek mobbingu” oraz wystąpieniem związku przyczynowego między mobbingiem a ujawniającymi się u pracownika dolegliwościami zdrowotnymi, w szczególności zaistnieć musi uporczywe i długotrwałe nękanie lub zastraszanie. Uzasadnione zatem wątpliwości budzi zastosowanie art. 94³ § 3 w oderwaniu od definicji mobbingu określonej w art. 94³ § 2 k.p.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący upatruje oczywistości skargi w tym, że objęty nią wyrok ma treść nieodpowiadającą dokonany w sprawie ustaleniom w zakresie okoliczności stosowania mobbingu, w szczególności uporczywego i długotrwałego nękania lub zastraszania powódki oraz związku przyczynowego między mobbingiem a ujawnionymi dolegliwościami zdrowotnymi.

Tak skonstruowane uzasadnienie wniosku w skardze kasacyjnej, która nie została oparta na podstawie naruszenia przepisów postępowania, ma cechy niedopuszczalnego w postępowaniu kasacyjnym podważania faktów ustalonych w sprawie oraz konfrontowania oceny dowodów (por. art. 398³ § 3 oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c.), co sprawia, że użyta argumentacja nie prowadzi do uznania skargi kasacyjnej za oczywiście uzasadnioną.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).